

POLSKA NIEPODLEGŁA - ROZWÓJ KRAKOWSKIEGO POGOTOWIA

🕒 08.11.2018

👤 Redaktor

📁 Aktualności

W roku 1918 pogotowie ratunkowe w Krakowie działało już od niemal 30 lat i zdołało udzielić pomocy prawie 80 tysiącom pacjentów. Wojna i odzyskanie niepodległości, choć były to bardzo trudne czasy, dały nowy impuls do dalszego rozwoju i unowocześnienia stacji. Pojawiły się pierwsze samochody - ambulanse. Krakowskie Ochotnicze Towarzystwo Ratunkowe powstało jeszcze pod rozbiorami - 6 czerwca 1891 roku jako drugie, po wiedeńskim, pogotowie ratunkowe w Europie i pierwsza tego typu organizacja na ziemiach polskich. I Wojna Światowa była dla formacji okresem bardzo trudnym: z powodu powołań lekarzy do armii następowały ciągłe zmiany na stanowisku kierownika stacji oraz pojawiały się braki kadrowe, a reglamentacja leków, środków opatrunkowych i paszy dla koni sprawiała, że praca była wyjątkowo ciężka. Mimo tego na ani jeden dzień nie zawieszono służby i mieszkańcy Krakowa cały czas mogli liczyć na całodobową pomoc krakowskiego pogotowia. Stacja dysponowała wtedy trzema konnymi ambulansami oraz paroma pomieszczeniami w gościnnych progach budynku Straży Ogniowej przy obecnej ul. Westerplatte. W niepodległość krakowskie pogotowie wkroczyło całkowicie odmienione: w roku 1917 udało się pozyskać pierwszy samochód sanitarkę, a nieco później drugie auto. Za nimi pojawiły się następne samochody. To był ogromny postęp, choć ambulanse konne służyły krakowianom jeszcze przez 10 lat. Drugą wielką zmianą po odzyskaniu niepodległości było zagwarantowanie pogotowiu przez władze miasta w roku 1920 stałego funduszu pochodzącego z podatku od biletów teatralnych i kinowych oraz innych kart wstępu na wydarzenia kulturalne i rozrywkowe. Do tej pory Towarzystwo, jak sama nazwa wskazuje, było ochotnicze. Nie dość, że dyżury, choć w sposób bardzo dobrze zorganizowany, pełniono nieodpłatnie, to jeszcze członkowie KOTR sami wnosili opłaty członkowskie. Kolejną wielką zmianą było zdobycie dodatkowych pomieszczeń oraz odrębnego garażu na karetki w budynku straży. Zakupiono właściwe umeblowanie oraz profesjonalny sprzęt do ambulatorium. W stacji pracowało już 7 etatowych lekarzy oraz 13 absolwentów medycyny. Krakowskie pogotowie zakończyło tym samym czasy pionierskie, wkroczyło w XX wiek i rozpoczęło swoją drogę do nowoczesnej stacji systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego. Na fotografiach z archiwum KPR widać siedzibę pogotowia w okresie międzywojennym: ambulatorium, garaże, a także - na jednym ze zdjęć - ostatni ambulans konny. Jedna z fotografii przedstawia przeprowadzony w roku 1928 pokaz akcji ratunkowej.

Krakowskie Ochotnicze Towarzystwo Ratunkowe
(Złożone 6 czerwca 1891 roku)

OPATRYWANIE CHORYCH

Krakowskie Ochotnicze Towarzystwo Ratunkowe
(Założone 6 czerwca 1891 roku)

POKÓJ DYŻURNYCH LEKARZY

Krakowskie Ochotnicze Towarzystwo Ratunkowe
(Założone 6 czerwca 1891 roku)

WÓZ SANITARNY „BERLIET”

Krakowskie Ochotnicze Towarzystwo Ratunkowe
(Założone 6 czerwca 1891 roku)

TABOR SANITARNY

Krakowskie Ochotnicze Towarzystwo Ratunkowe
(Założone 6 czerwca 1891 roku)

GARAŻE